

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

2150

Vragen van de leden **Dik-Faber** en **Segers** (ChristenUnie) aan de Minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over *wooninitiatieven voor kinderen met een beperking* (ingezonden 19 april 2018).

Antwoord van Minister **De Jonge** (Volksgezondheid, Welzijn en Sport) (ontvangen 23 mei 2018)

Vraag 1

Heeft u kennisgenomen van het bericht van het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP) «Ouderinitiatieven worden gewaardeerd, maar staan onder druk»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2 en 8

Wat is uw reactie op de constatering van het SCP dat ouders van kinderen met een beperking steeds meer moeite ondervinden om kleinschalige wooninitiatieven op te zetten voor hun kinderen, onder meer vanwege het teruglopen van financiering en de inperking van de eigen regie?

Bent u bereid om, in navolging van het Ouderenwoonakkoord, ook afspraken te maken met gemeenten, woningcorporaties, zorgkantoren en cliëntenorganisaties over het wegnemen van belemmeringen om te komen tot kleinschalige wooninitiatieven voor kinderen met een beperking?

Antwoord 2 en 8

Ik vind ouderinitiatieven van grote toegevoegde waarde. Het kan een geschikte manier zijn om kleinschalig zorg en ondersteuning te organiseren in de eigen buurt of wijk. Bij het opzetten van een dergelijk initiatief kunnen zich blijkens de bevindingen knelpunten voordoen. Ik ga met VNG, ZN en Per Saldo in overleg over deze knelpunten, waaronder regie en financiering, om te bespreken welke verbeteringen in de praktijk mogelijk zijn.

¹ <https://www.nd.nl/nieuws/nederland/scp-ouderinitiatieven-worden-gewaardeerd-maar.2991465.lynkx>

Vraag 3

Bent u het met het SCP eens dat gemeenten en zorgkantoren meer duidelijkheid moeten geven over de regelgeving over ouderinitiatieven? Zo ja, bent u bereid om hierover met de relevante partijen in gesprek te gaan en te zorgen dat relevante informatie op een inzichtelijke manier ontsloten wordt?

Antwoord 3

Zoals het SCP aangeeft, is het niet voor iedereen weggelegd om een eigen wooninitiatief te starten en te beheren. Het is geen sinecure om een initiatief op te starten of beheren, ook niet wanneer het lukt om de complexiteit en regeldruk te verminderen. Goede (onafhankelijke) ondersteuning kan van toegevoegde waarde zijn, in de afweging van mensen en in de realisatie van een initiatief. Het is goed wanneer gemeenten en zorgkantoren hun kennis over ouderinitiatieven verdiepen. Feit is dat gemeenten en zorgkantoren niet in alle gevallen zullen kunnen voorzien in de door mensen gewenste informatie over ouderinitiatieven. Daarvoor is het aantal ouderinitiatieven te beperkt en is meer gespecialiseerde kennis nodig. Deze ondersteuning wordt door Per Saldo en Naar Keuze georganiseerd. In 2016 heeft Per Saldo een handreiking opgesteld. Het gaat er vooral om dat deze optie tot ondersteuning bekender wordt bij gemeenten en zorgkantoren, zodat zij actief kunnen doorverwijzen naar deze gespecialiseerde ondersteuning. Hierover ga ik met de VNG en ZN in gesprek.

Vraag 4

Herkent u de constatering dat een landelijk dekkend netwerk voor ondersteuning van ouders ontbreekt en dat er geen gerichte cliëntondersteuning is voor deze specifieke groep? Bent u bereid om in het kader van de verbetering van de cliëntondersteuning (maatregelen uit het regeerakkoord) ook deze specifieke groep aandacht te geven?

Antwoord 4

Ouders geven aan behoefte te hebben aan één loket voor wooninitiatieven waarin de verschillende instanties samenwerken. Het is aan individuele gemeenten, zorgkantoren en andere instanties om besluiten te nemen, één landelijk loket kan dat niet overnemen. Wel kunnen de benodigde instanties hun kennis, coöperativiteit en lokale samenwerking vergroten waar het gaat om deze initiatieven. Zoals ik in antwoord op vraag 3 heb aangegeven kan cliëntondersteuning nu al worden ingezet en kan ook de ondersteuning van Naar Keuze en Per Saldo worden ingeroepen. Ik kom binnenkort, zoals aan uw Kamer toegezegd, met een brief hoe ik de extra middelen voor onafhankelijke cliëntondersteuning ga inzetten. Met betrokken partijen zal ik bezien of er extra maatregelen met betrekking cliëntondersteuning op het gebied van ouderinitiatieven nodig en mogelijk zijn en zo ja, hoe deze kunnen worden vormgegeven.

Vraag 5

Waarom worden indicaties voor kleinschalige wooninitiatieven voor kinderen met een beperking afgegeven voor slechts een korte periode van één of twee jaar? Deelt u deming dat dit zorgt voor voortdurende onzekerheid bij ouders of de zorg voor hun kind nog wel duurzaam geregeld is? Zo ja, welke mogelijkheden hebben gemeenten om indicaties af te geven voor een langere periode?

Antwoord 5

Gemeenten hebben de opdracht om mensen waarvan is vastgesteld dat zij ondersteund moeten worden in hun zelfredzaamheid en deze ondersteuning niet zelf of via algemene voorzieningen kan worden georganiseerd, een passende (maatwerk)voorziening te verstrekken. Deze maatwerkvoorziening kan onder, in de wet bepaalde, voorwaarden in de vorm van een pgb verstrekt worden. Gemeenten hebben de ruimte om keuzes te maken in de duur van een voorziening. De opdracht aan gemeenten om passende ondersteuning te leveren brengt met zich mee dat gemeenten zich periodiek zich op de hoogte stellen van de actuele behoefte aan ondersteuning en de passendheid van de voorziening. Ik ben het eens met de stelling dat onzekerheid over de continuïteit van een voorziening bij de ouders zoveel

mogelijk moet worden voorkomen. Een goed contact tussen gemeenten en de ouders kan hierin erg helpen.

Vraag 6

Welke mogelijkheden ziet u om ouders toch een wooninitiatieventoeslag te verstrekken, zodat ouders meer financiële mogelijkheden krijgen voor het gezamenlijk opzetten van een wooninitiatief voor hun kinderen? Bent u bereid om hierover in gesprek te gaan met gemeenten en zorgaanbieders?

Antwoord 6

Er blijkt onduidelijkheid te zijn over de wooninitiatieventoeslag en waaraan deze besteed mag worden. Over het bestedingsdoel van deze toeslag ben ik reeds in overleg met ZN, zorgkantoren en Per Saldo. Ik ga dit onderwerp ook met de VNG bespreken.

Vraag 7

Deelt u de mening dat de aanpak van onrechtmatigheden bij de verstrekking van pgb's er niet toe mag leiden dat ouders nog meer belemmeringen gaan ondervinden bij het opzetten van kleinschalige wooninitiatieven? Zo ja, hoe wilt u dit gaan voorkomen?

Antwoord 7

Voor mij staat voorop dat een pgb rechtmatig verstrekt wordt en dat het bestedingsdoel helder moet zijn. Als er belemmeringen zijn die ouders ondervinden dan moeten we met elkaar in gesprek over waar deze belemmeringen precies zitten en hoe we ze mogelijk weg kunnen nemen, uiteraard binnen de bestaande kaders van de wet- en regelgeving. Hierover zal ik, zoals aangegeven, ook het gesprek aangaan met Per Saldo, de VNG en ZN.